

Inlåst av Troya Josefsson

Det här jävla fängelset. Här ska man sitta instängd och isolerad, vad är poängen? Jo, jag ska säga dig vad poängen är. Poängen är att man ska spendera halva sitt liv här för att sen kastas ut i samhället som om ingenting har hänt. Helt jävla stört om du frågar mig. Jag menar, vems idé var det att sätta en massa ungar som gör dåliga saker i samma rum? För att de ska dela tips eller prata strategi hur de ska råna nästa mataffär? Och vi som inte gör sådana hyss då? Ska vi sitta och ta del av detta så vi ska bli som dem? Grundtanken är ändå bra. Man umgås med andra som har något gemensamt med dig. Men dem gemensamma sakerna är snatteri och mord? Inte helt genomtänkt om du frågar mig.

Inte bara helt efterblivna, snåla är de också. Får inte ens ett eget rum, måste dela med ungefär trettio andra. Det gör inte saken bättre. Att ofrivilligt dela rum med ett par främlingar? Nej tack. Men jag har inget val. Jag får göra det bästa av att vara inlåst med massa illaluktande, inkompetenta snorungar som inte hunnit lära sig hur man handskas simpel hygien som att duscha.

På tal om hygien så ska vi inte ens prata om toaletterna. Till och med städerskorna vägrar sätta en enda fot där. Självaste toaletten är inte problemet, förutom fåtal gånger där det är piss runt hela toa-ringen, utan det är miljön runt omkring. Det är blött på hela golvet och papper ligger som ett extra lager uppe på. Tvålen är också slut i varenda toalett, men det kanske är positivt för då vet man att människor använder skiten. Alla vägrar gå på toaletterna och då blir det massa onödiga konflikter mellan alla vuxna och oss som brukar gå till ungefär såhär: "Vi är fett pissnödiga " "Men gå på toa då?" "Men det är ju för i helvete piss i hela badrummet ". Detta som ni märker går aldrig bra för vår del. De anställda har "alltid rätt". Och eftersom att ingen faktiskt går på toa på toaletterna har det blivit någon slags samlingsplats. Folk står och snackar, låser in sig på toan och gör vad som helst förutom att gå på toa. Och stackaren som faktiskt är kissnödig får bara hålla sig tills han får komma ut härifrån.

Ni tror väl heller inte att vi får göra vad vi vill? Nej självklart inte. Varje dag kommer det in ett par kärringar eller sliskiga gubbar som ska lära oss onödiga saker. Jag har ju inget annat och göra så jag får lyssna. De pratar om hur vi ska utvecklas som människor och bli bättre personer som inte tar, rånar eller mördar. Inget intressant. Inget jag behöver veta eller är intresserad av. Men andra i rummet kanske behöver det. De är ju här för en anledning till skillnad från mig. Jag sitter här helt.

Aldrig ens fått böter. Jag är en lättsam tjej som lyder. Så varför sitter jag här? Ingen aning. Det enda jag vet är att jag vill härifrån. Och aldrig. Då menar jag aldrig komma tillbaka.

Även fast vi sitter inlåsta i rummet kan de inte hålla hos där föralltid. Så då och då får vi lite små raster. Då samlas alla i hela fängelset i en enda stor korridor. Jag säger ett ord. Kaos. Men det kan vara kul med kaos för det finns inget annat att sysselsätta oss med. Lite brädspel och annat var de generösa nog att ge oss. Det hjälper inte att folk tar sönder dom där brädspelen så fort de når ögats räckhåll. Därför måste vi hitta på våra egna aktiviteter. Och vad finns det att göra i en tom korridor ?

Slagsmål! Det bästa med det här stället är just det. När folk blir osams och slåss. Oftast är det tjejer som har snackat skit och kallat varandra horor, den andra får reda på det och det dras i hår och slåss lite. Inget super allvarligt. Men enligt alla anställda är det helt oacceptabelt . Ibland har det gått överstyr . På vissa lunchraster har stolar kastast i huvudet på folk och rejäla slag i magen, då förstår jag att de måste få stopp på det. Annars är det bara onödigt. De är för sensetiva och tar åt sig för något som inte är riktat mot dom, därför är det bäst att det inte blir några slagsmål. Men det händer ändå ofta.

Men när det inte slåss och jag måste sysselsätta mig har jag skaffat ett par vänner. Några som inte är allt för inkompetenta och faktiskt är lika oskyldiga som mig. Men du tror inte jag skulle hitta seriösa kompisar som vill mig det bästa? Nej. Alla här inne vill bara ut och vill det bästa för sig själva. Man blir helt enkelt lite självisk när man sitter här inne. Det enda man vill är att oskyldig. Jag har inte gjort ett skit. Aldrig ens fått böter. Jag är en lättsam tjej som lyder. Så varför sitter jag här? Ingen aning. Det enda man vill är att få en bra relation till alla anställda så man blir lite bättre behandlad För ifall man ska sitta här vill man ändå bli behandlad bra. Samma sak med vänner. Ifall du har fler vänner blir du bättre behandlad av alla andra. Men jag är inte en sån. Det räcker med ett par vänner som faktist bryr sig om mig. Men någon som genuint vill vara en bra vän finns inte att hitta här inne. Så precis som allt annat i den här jävla skithålan får man göra det bästa av situationen.

Inte ens lunchen kan de fixa bra. Först får vi pissga brädspel och sedan äcklig lunch. Det är ett ungdomsfängelse varför skulle vi vilja ha en massa gratänger och andra geggor som gör alla spyfärdiga ? Det är helt klart att de som anställde alla dessa matkärningar bara tog någon som satt på gatan för att ta me sig sina smutisga grejer för att sedan göra en häxblanding med alla ingredienser. Usch! Okej , jag erkänner jag överdriver lite. Det kanske inte direkt är precis som jag berättade men så smakar det iallafall . Vi ska inte ens prata om deras snåla burgare eller att vi bara får "god" mat någon gång i månaden . Då lyxas det till med lite frysta pankakor eller köttfärsås och spagetti .

Fast lite schyssta är de ju, låter oss vara ute på gården. De har köpt in något pingisbord och en basketplan med utsuddade linjer. Men även fast vi är ute finns det fortfarande vakter som iaktar dig som hökar. Aldrig en fri sekund. Det är det jag saknar mest. Frihets känslan där man inte behöver ha något ansvar. Snart får jag åka hem. Men inte tillräckligt snart. Så nu sitter jag här. Ingen väg ut. Ifall jag skulle fly härifrån hade det inte ens tagit en sekund innan jag var tillbaka i samma jävla stol. Stolen som jag sitter på dag in och dag ut.

När dagen är slut så får jag äntligen gå hem. Nu kan jag äntligen vara fri. Efter vad som har känts som en evighet. Känslan är obeskrivlig. Att gå ut ur den byggnaden och komma hem, vad jag har längtat. Det där djupa andetaget som går igenom hela din kropp är en magisk känsla. Ljudet av skosulorna som gnider mot gruset och bara de ljusa solstrålarna som bländar dina ögon. Naturen är min frihet. Det kommer det alltid vara. En frihet och en trygghet. En trygghet för att man inte behöver tänka på hur man ska bete sig eller se ut. Bara vara där i nuet och inte tänka på någonting . Sluta dina ögon och falla ner i det höga gräsen och ligger där i timmar utan stopp. Ta in den vackra naturen runt omkring dig. Just i den sekunden när man ligger där finns inga bekymmer, inga löjliga tankar eller stress om när man ska åka in i det där jävla fängelset igen. Bara du och dig själv och ingen annan som kan ta denna stund ifrån dig.

Men när dagen är slut har jag ingen ork kvar. Fötterna går på automat och rör sig hemåt. När jag når min slut destination och jag öppnar dörren slänger mamma armarna runt om mig och kramar mig hårt. "Hur har skolan varit?" frågar hon. Vart ska jag ens börja. Jag pustar ut och tänker ett tag innan jag svarar: "Det där jävla fängelset."